

SECTION 1. EDUCATION

1.1 Спецкурс «професійно орієнтована медіаосвіта» у розвитку фахової компетентності майбутніх працівників медіасфери (проект для грузинського вишу)

Ще зовсім недавно на запитання «Що таке медіаосвіта?», можна було почути відповідь: „Це - журналістика для всіх” Так - якщо йдеться про журналістику (або ширше - медіа), коли напрацювання педагогів, які готують фахівців для медіагалузі, використовуються в іншому навчальному середовищі - у гуртках, студіях, установах додаткової освіти, центрах дозвілля Але насправді поняття «медіаосвіта» набагато ширше. Медіаосвіта (media education) - діяльнісний процес розвитку та саморозвитку особистості за допомогою та на матеріалі засобів масової комунікації (медіа). В одному випадку мова може йти про формування інформаційної грамотності (ІГ), в іншому - про медіаграмотність (МГ). Оскільки цей діяльнісний процес, як правило, відбувається одночасно, останнім часом актуалізувалося ще одне поняття – медійна та інформаційна грамотність (МІГ). Його деякі дослідники розглядають як парасольковий термін, що поєднує багато понять, до складу яких входить лексема «грамотність» . [1, 2, 3, 4]

Термін «професійно-орієнтована медіаосвіта», який в освітній простір вперше запровадили українські дослідники, нині збагачується новим змістом . Це обумовлено тим, йдеться про: 1) освіту майбутніх медіапрацівників, майбутніх професіоналів-журналістів (преса, радіо, телебачення, Інтернет), кінематографістів, редакторів, продюсерів та ін. (вищий рівень медіаосвіти); 2) навчання майбутніх педагогів у навчальному закладі для використання медіапродуктів у подальшій педагогічній діяльності – на заняттях з викладання своєї дисципліни (напевно, слід запроваджувати нове поняття, можливо, ним і буде «предметне медіаосвіта»); 3) медіаосвіту у системі підвищення кваліфікації викладачів вишів та шкіл; 4) культуру використання медіапродуктів для досягнення наперед визначеної соціально-орієнтованої мети; 5) дистанційну

медіаосвіту школярів, студентів та дорослих за допомогою телебачення, радіо, системи Інтернет; 6) самостійну/безперервну медіаосвіту; 7) професійно-орієнтовану медіаосвіту майбутніх фахівців різних напрямів підготовки, оскільки йдеться не просто про «журналістику/медіа для всіх», а про те, як найбільш ефективно використовувати професійно-орієнтовані медіатексти у підготовці майбутніх фахівців різних спеціальностей, щоб у подальшому вони успішно застосовували навички роботи з мас-медіа для підвищення професійного рівня, самоосвіти протягом усього життя. [5, 6, 7]

Поняття «професійно-орієнтоване медіаосвіта» - з наміром привернути увагу до нового явища і поширити його - було введено в заголовки окремих публікацій) [8 та ін.]. Звичайно, явище це у практиків з'явилося значно раніше, ніж його виділення та визначення, проте. саме професійно-орієнтованій освіті присвячені дисертаційні і публікаційні роботи, виконані свого часу в Інституті вищої освіти Національної академії педагогічних наук України (Р.Бужиков, Н.Духаніна, І.Сахневич, О.Янишин; О.Каліцева, Ю.Горун, М.Кузько, М.Литвин (Кривоніс), М.Кудлай), у Черкасах (І.Гуриненко, І.Чемерис), у Луганську, Житомирі [<http://mic.org.ru/5-nomer-2013/184-mediadidaktika-vysshej-shkoly>]. Програми спецкурсів видані окремим збірником [9].

Сучасний фахівець у будь-якій галузі повинен бути медіакомпетентним. На нашу думку, медіакомпетентність фахівця – це інтегральна характеристика особистості, що складається з окремих приватних компетенцій та є ознакою медіа культури. Саме тому нові життєві обставини вимагають орієнтації вищої школи на всебічний розвиток особистості процесі її підготовки. Завдання фахівця інформаційної епохи - розвивати критичне мислення, вміння аналізувати та відбирати особистісно значущу інформацію, структурувати, узагальнювати та осмислено використовувати медіапродукти, - на цьому акцентують увагу багато програмних документів, прийнятих останніми роками. І саме завдяки медіаосвіті студенти отримують стимул до самоосвіти через медіа[10, 11, 12]. Переконуємося в цьому, коли знайомимося з монографією „Медіакомпетентність фахівця”. У названій монографії автори розглядають

особливості набуття медіакомпетентності на прикладі редакторської спеціальності.

Основу монографічного видання складають дослідження студентів кафедри «Видавнича справа та редагування» Видавничо-поліграфічного інституту Національного технічного університету України «КПІ», виконані у руслі нашого експериментального спецкурсу "Медіаосвіта" [13]. Саме практика викладання цього спецкурсу переконала у необхідності перетворення медіаосвіти «взагалі» на «професійно орієнтовану медіаосвіту». Особливо успішною була самостійна пошукова робота студентів, спрямована на виконання домашнього завдання (наприклад, завдання: «Знайдіть (певний медіапродукт), який збагатить вас професійними знаннями; представте цей медіапродукт на занятті...»). При цьому обов'язковою була умова: знайти таку професійно значущу інформацію, щоб її пред'явлення здивувало і одногрупників, і викладача. Найцікавіші пошукові знахідки перетворювалися на статті та публікувалися. Така студентоцентричність - одна з визначальних характеристик європейського простору вищої освіти.

Для деяких студентів науковий пошук, спрямований на збагачення професійних знань, продовжився під час написання дипломної роботи. Успішно захищені дослідження, виконані як дипломні проекти, стали основою колективної монографії. Запропоновані теми досліджень були новими, актуальними та недостатньо дослідженими. Ці роботи – значний внесок у розвиток медіаосвіти не лише в українському контексті. Тим більше, що результати студентських напрацювань можна використовувати в науково-педагогічній діяльності, а також при розробці спецкурсів для підготовки редакторів або безпосередньо у видавництві. Так, у розділі «Медіакомпетентність редактора», автор якого Юлія Горун [14, с. 15 - 83], обґрунтовано ефективність технології формування медіаграмотності редактора як складової його професійної компетентності з використанням сайтів з медіаграмотності. Дослідниця запропонувала власне визначення поняття медіакомпетентність редактора, виділила складові медіакомпетентності, які

можна розвивати за допомогою сайтів залежно від специфіки редакторської діяльності, згрупувала сайти за медіаграмотністю, а також визначила за допомогою яких засобів через ці сайти формується медіакомпетентність редактора. З цією метою молода дослідниця проаналізувала вплив Інтернет-джерел з медіаграмотності на розвиток медіакомпетентності редактора. Віра Кравчук у розділі "Періодичні видання з мистецтвознавства як засіб медіаосвіти" [14, с. 84-132], вперше представила мистецтвознавчу періодику як окремий пласт спеціалізованої преси, що може бути використаний в реалізації завдань медіаосвіти. Дослідниця запропонувала модель використання журналів про мистецтво як одного з видів навчального матеріалу (при вивченні історії та теорії мистецтва, а також для оволодіння навичками ефективного використання медіа студентами творчих навчальних закладів), розглянула можливість запровадження медіаосвітніх занять із використанням мистецтвознавчої періодики для студентів нехудожніх вишів. Тому при викладанні медіаосвіти на матеріалі мистецтвознавчих ЗМІ В.Кравчук пропонує наголошувати на підборі якісних (правдивих, об'єктивних, різнопланових, повних тощо) медійних засобів. Редакторському аспекту підготовки до видання такої літератури, як комікси (мальовані історії) присвячено розділ авторства Катерини Нагорної [14, с. 222-281]. Вперше у вітчизняній гуманітаристиці дослідниця розглядає навчально-виховні можливості коміксів та умови їх застосування; визначає їх використання як одну з медіаосвітніх технологій у процесі навчання у школі; обґрунтовує особливості редакційного процесу обробки коміксів та виділяє роль редактора у цьому процесі. Практичне значення дослідження Катерини Нагорної полягає у реальних можливостях використання її напрацювань на практиці – і в редакційній роботі, і у навчальному процесі – під час підготовки педагогів та редакторів. Розділ містить методично грамотний практичний матеріал для медіапедагогів, вчителів, батьків та редакторів, які у своїй роботі стикаються з використанням коміксів у нових умовах інформаційного суспільства. Мета дослідження Наталії Литвин (Кривоніс) – обґрунтування ефективності технології формування професійної компетентності редакторів засобами

медіапсихології. [14, с. 133-179]. Роль медіапсихології у формуванні професійних якостей редактора не була предметом наукових досліджень ні українських, ні зарубіжних учених. Багато аспектів цього дослідження можна визначити як нове, актуальне і поки що недостатньо досліджене. Робота молодшої дослідниці – значний внесок у розвиток медіаосвіти та медіапсихології [15]. Н.Литвин уперше у світовій практиці розглянула роль медіапсихології у формуванні професійних якостей редактора; запропонувала власні визначення понять медіапсихологія редактора, критичне мислення редактора та з'ясувала, які саме медіапсихологічні знання необхідні для сучасного редактора. Розділ містить практичний матеріал для фахівців із соціальних комунікацій, Інший приклад підключення цих факторів до професійної діяльності редактора представлений у розділі Іванни Костюхіної [14, с. 180 - 221], де йдеться про медіапсихологію як засіб виявлення механізму впливу на емоції глядача розважальних телепередач. Жанр розважальних програм набув значної популярності у сучасному телевізійному просторі, отже, основи їх створення та специфіка впливу на глядацьку аудиторію – актуальна проблема для досліджень функціонування нинішнього телебачення. У розділі Іванни Костюхіної простежується прагнення виявити в одній із найпопулярніших розважальних програм механізми та результати впливу її контенту на емоції глядача, визначити роль редактора у процесі створення таких програм, оскільки від кваліфікованої роботи редактора значною мірою залежить успіх фінального продукту. Новизна дослідження І.Костюхіної полягає в тому, що в ньому вперше йдеться про медіапсихологію як засіб виявлення механізмів впливу на емоції глядача розважальних телепередач. Іванна Костюхіна пропонує власне визначення поняття: "Медіапсихологія - це галузь науки, яка досліджує та визначає можливий вплив засобів масової інформації на психіку реципієнта та на основі виявлених механізмів пропонує шляхи для його зменшення". Її робота - значний внесок і в розвиток критичного мислення, коли аналіз медіапродукту орієнтований на розуміння прихованої складової повідомлення. Цей процес має особистісний і творчий характер.

Сучасне медіаосвіта – широкий простір для розробки нових теорій та концепцій, апробації унікальних освітніх технологій, що ілюструє видання. Монографія чудово представляє можливості професійно-орієнтованого медутворення на прикладі підготовки майбутніх спеціалістів редакторської справи. Досвід підготовки до видання комплексного дослідження, об'єднаного однією ідеєю – професійно-орієнтована медіаосвіта – та виконаного під керівництвом одного керівника, може стати гарним прикладом для багатьох кафедр, які готують до самостійної діяльності фахівців ХХІ століття. Зазначимо, що окремі положення студентських досліджень були предметом обговорень на міжнародних круглих столах та науково-практичних конференціях. За результатами досліджень авторами-студентами опубліковано декілька статей.

Паралельно медіаджерела використовувалися і на заняттях з різних дисциплін. Отже, наводимо приклад «предметної медіаосвіти». Курс «Українська мова за професійним спрямуванням» у медичному виші передбачав звернення студентів до медіаджерел медичного спрямування. При такому підході доцільно звернути увагу на публікації дослідників [16, 17, 18], котрі відстежують мовно-термінологічні процеси в сучасній українській мові. Результати досліджень з медичної термінології можуть бути використані на заняттях з української мови за професійним спрямуванням у медичних освітніх закладах, вони мають важливе значення і для формування компетенції референтів і редакторів наукової та інформаційної діяльності, можуть бути застосовані в практиці організацій, які спеціалізуються на науково-інформаційній діяльності, де можуть працювати випускники медичних вишів. У статті Г.Г.Поберезської, наприклад, [17], розглянуто особливості редагування медичної літератури; виявлено та проаналізовано поширені лінгвістично-композиційні помилки, що трапляються в медичній періодиці, на прикладі журналу «Практика управління медичним закладом»; описано особливості роботи з фактичним матеріалом. В іншій її статті «Специфіка тематичного вибору матеріалу для медичного фахового журналу» [19] визначено особливості першого етапу редагування медичного фахового журналу—аналіз теми

авторського оригіналу. Редактор медичного видання має мати фахову освіту, тож ті настанови, можливо, прислужаться студентам медичних вишів, котрим імпонує робота зі словом. Така ж ситуація в інших галузевих виданнях.

Як бачимо, поняття „предметна медіаосвіта” значно розширює зону культурної пам'яті студентів, дає знання не лише про предмет, а й про медіа, вчить розуміти та використовувати їх [20, 21].. Студентські публікації в наукових джерелах, виступи на заняттях наукового гуртка, на конвенціях підтверджували успіх такого підходу в рамках «предметної медіаосвіти» [22-26]. У прикінцевому списку літератури ми подаємо кілька прикладів, котрі присутні у відкритому інформаційному просторі. Завдяки студентам-першокурсникам Київського медичного університету, котрі сумлінно поставилися до пропозицій викладачів курсу «Українська мова за професійним спрямуванням» знайти й представити товаришам по групі періодичні видання з майбутнього фаху, звернути увагу на фахову мову видань, з'явилося в освітньому просторі нове поняття «медична благодидактика». Перелік джерел, котрі виходять у різних країнах світу і які можуть бути цікаві майбутнім лікарям, запропонував студент-першокурсник Київського медичного університету Михайло Яцентюк. Саме завдяки його сумлінному виконанню завдання з'явилися поняття «медична благодидактика» [27], «стоматологічна благодидактика» (й однойменні сторінки в мережі Фейсбук). От цей перелік.

New England Journal of Medicine (<http://www.nejm.org/>) - американський науковий журнал, один із найстаріших медичних журналів у світі. Це - впливове періодичне видання із загальної медицини.

American Journal of Sports Medicine (<http://ajs.sagepub.com/>) - американський журнал спортивної медицини, офіційне видання Американського ортопедичного товариства спортивної медицини. Він містить оригінальні статті хірургів-ортопедів, котрі спеціалізуються в спортивній медицині, лікарів, спортивних тренерів і фізіотерапевтів.

European Journal of Physical and Rehabilitation Medicine (<http://www.ejprm.org/>) - італійський журнал, який публікує статті з фізичної

медицини та реабілітації: редакційні статті, огляди, описи конкретних випадків, нотатки.

Journal of Sports Science and Medicine, Інтернет видання (<http://jssm.org/>) - журнал Турецького видавництва спортивної науки та медицини (JSSM). Це науковий електронний журнал, у якому публікують дослідні та оглядові статті, а також тематичні дослідження в галузі медицини і науки: редакційні статті, витяги з міжнародних та національних конгресів, конференцій і симпозіумів. Може функціонувати як відкритий форум для обговорення важливих питань із фаху. Матеріали статей можуть бути представлені не тільки у друкованому вигляді, а й з використанням відео, аудіо та інтерактивного програмного забезпечення, що значно полегшує сприйняття інформації, збільшує кількість аудиторії журналу.

Physical Therapy (<http://ptjournal.apta.org/>) - американський журнал, присвячений дослідженням у галузі фізичної терапії та суміжних галузях.

Human Movement Science (<http://www.journals.elsevier.com/humanmovement-science/>) - голандський журнал, який являє собою форум для представлення досліджень психологічних, нейрофізіологічних і біомеханічних аспектів людської життєдіяльності. Часопис широко використовують лікарі фізіотерапевти, спортивні тренери, анатоми та інші.

Journal of Physiotherapy (<http://www.journals.elsevier.com/journalof-physiotherapy/>). Це журнал фізіотерапії, який є офіційним періодичним виданням Австралійської асоціації фізіотерапії. Свою місію вбачає у публікуванні вагомих досліджень, впровадження яких матиме важливі наслідки для світової медицини.

Fizjoterapia Polska (<http://www.fizjoterapiapolska.pl/>). Статті, опубліковані у RJP, охоплюють широке коло питань, пов'язаних не тільки з фізичною терапією і кінезотерапією, а й з реабілітацією хворих з різними видами ортопедичних, травматичних, неврологічних, кардіологічних, геронтологічних, стоматологічних та інших розладів.

Science and Sports (<http://www.journals.elsevier.com/scienceand-sports/>). Журнал пропонує нові медичні, наукові та прикладні технічні дослідження у різних галузях медицини та інших спеціальностей схожого напрямку.

Новини стоматології (1991) (<http://galdent.com.ua/magazines/novini-stomatologii/>) - український журнал, що пропонує ознайомитися із найсучаснішими світовими науковими впровадженнями в галузі загальної стоматології, ортопедичної стоматології та щелепно-лицевої хірургії.

Зауважимо, що перегляд цих джерел (а у кожного студента перелік – свій) демонструє розмаїття підходів до творення медіапродуктів з певного фаху. У такий спосіб студенти набувають й журналістських знань.

Осучасненню навчального процесу – через розмаїття медіаосвітніх технологій – сприяє розвиток медіадидактики [28-32]. Вона має кілька складників і розглядається деякими дослідниками як парасольковий термін, має гарні перспективи на майбутнє. Орієнтована на професійно-орієнтовані медіазасоби, вона потребує уваги й рекомендацій щодо її активного застосування у навчальному процесі

Минулого навчального року в Київському медичному університеті було виокремлено спецкурс за вибором «Професійно орієнтована медіаосвіта» [33-34]. Він читався в групах і вітчизняних, і англomовних студентів, Частина виконаних студентських домашніх завдань представлена на ФБ сторінці «Медична блогодидактика» (з портретами авторів). Вони та інші студентські дослідження стають матеріалом для представлення спецкурсу освітянському загалові. Наприклад, у статті представлено доробок третьокурсниці Марини Корж з кількох тем [35], підготовлено до друку статті з прикладами досліджень інших студентів, в т.ч. іноземних.

Розвиток інноваційних підходів організації навчання, інтерактивність навчального процесу нині відбувається з використанням засобів масової комунікації – медіа. Часто синонімом до „медіа” (від лат. media – засоби) виступає поняття „засоби масової комунікації”. Медіаосвітні технології передбачають включення в систему освіти різних медіапродуктів, розробляння

нових методичних і технологічних форм навчання. І тут доречно звернутися ще до одного відносно нового поняття „медіапродукт”. Молода українська дослідниця Катерина Нагорна пропонує власне визначення цього поняття [36, с. 133-179]: медіапродукт – це результат навчальної або практичної медіадіяльності людини, що має на меті донести певну інформацію до цільової аудиторії, відрізняється наявністю ідеї, єдністю форми та змісту, цілісністю, завершеністю, має яскраве емоційне начало, тобто це – продукт практичної діяльності (опрацювання досвіду і спостережень) із використанням медіа, зрозумілий для подальшого використання, єдиний для посилання на нього. Сьогодні цифровий формат припускає наявність у медіапродукті додаткової характеристики – мультимедійності та інтерактивності. Часто «медіапродукт» виступає синонімом до поняття «медіатекст»

Останнім часом в мережі можна зустріти приклади впровадження нового спецкурсу ««ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНА МЕДІАОСВІТА». Дослідники наголошують, що професійна підготовка майбутніх фахівців із застосуванням медіаосвітніх технологій – це складний багатоступеневий процес, який передбачає засвоєння певного обсягу фахових теоретичних знань, набуття умінь та навичок професійної діяльності у галузі; формування готовності майбутнього фахівця до самостійної практичної діяльності у галузі за додаткового посередництва медіаосвітніх засобів та технологій професійно орієнтованого характеру. Наявні публікації допомагають викладачам вищої школи уявити можливості його трансформування у навчальних закладах різних напрямків підготовки з метою активізувати використання в освітньому полі медіаджерел фахового спрямування. В якості навчальних матеріалів поки що використовувалися монографія «Новітні освітні технології сучасної медіадидактики» [37], публікації, котрі широко представлені на профілі «Медіаосвіта» в Гугл-академії [38]. Найбільш корисні і цікаві дослідження студентів представлені на професійно орієнтованих сторінках в мережі Феєсбук. Наразі ми пропонуємо тематичний план такої трансформації у проєкті спецкурсу для грузинського університету.

СПЕЦКУРС «ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНА МЕДІАОСВІТА» У РОЗВИТКУ ФАХОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПРАЦІВНИКІВ МАСОВОКОМУНІКАЦІЙНОЇ ГАЛУЗІ

Тематичний план

Заняття №	Тематика занять
Заняття 1	Вступ: предмет, мета і завдання курсу. Термінології медіа й медіаосвіти. Вектори розвитку сучасної медіаосвіти: журналістський (медійний), педагогічний, професійно орієнтований. Теорії медіаосвіти. Ключові поняття. Поняття «медіакультура», «медіаосвіта», «медіаграмотність», «медіапедагогіка», «медіапсихологія», «медіадидактика»..3
Заняття 2	Основні етапи розвитку медіаосвіти в світі та перспективи її розвитку в Грузії. Медіа та освіта. Поняття «Журналістська освіта», «Медійна освіта», «Педагогічна журналістика». Основні етапи розвитку медіаосвіти. Технології медіаосвіти та їхній взаємозв'язок.
Заняття 3	Практичне завдання: Представити книжкове видання з проблем медіаосвіти. (Можна скористатися послугами Інтернет). Комплексне завдання „Досліджую поняття й терміни медіаосвіти”. Віднайти в мережі Інтернет сайти медіаосвітньої тематики. Виокремити на цих сайтах тексти, в котрих ідеться про поняття й терміни медіаосвіти. Записати 10 ключових визначень із вказівкою адреси сайту.
Заняття 4	Медіаосвіта – засіб розвитку критичного мислення як однієї з фахових компетентностей. Розвиток критичного мислення. Критичне мислення в пошуку нових шляхів вирішення науково-технічних проблем. Завдання для моделювання ситуації з практики розвитку критичного мислення як однієї з фахових компетентностей.
Заняття 5	Основи медіакомпетентності. Розвиток професійної компетентності засобами медіаосвіти. «Старі», «нові» й «новітні» медіа. Поняття «медіапродукт». Короткий огляд розвитку преси, радіо, телебачення, кіно, відео, Інтернет-мережі.
Заняття 6	Соціальні комунікації як галузь в енциклопедичних словниках, довідниках (паперові й он-лайн видання). Видавнича діяльність освітніх, наукових та видавничих установ медіа галузі : медіаосвітній погляд.

Заняття 7	Фахові видання як актуальні навчальні посібники. Науково-методичні видання фахової спрямованості як актуальні навчальні посібники. Медіадидактика та її складники. ПРЕСОДИДАКТИКА, Теледидактика. Радіодидактика
Заняття 8	Медіаосвітні технології. Медіадидактика та її складники: кінодидактика, мультимедіа-дидактика, інтернет-дидактика. Інтернет-дидатика та її складники (вікідидактика, сайтодидактика, блогодидактика, вебінародидактика) тощо. Творення «самодільних» ЗМІ як один із напрямків медіаосвіти. Завдання медіаосвіти і проблема підготовки фахівців, орієнтованих працювати в галузі медіаосвіти, в ЗМІ педагогічного спрямування.
Заняття 9	Навчальні і наукові фільми про журналістику й журналістів – через критичне мислення майбутнього фахівця. КІНОДИДАКТИКА.
Заняття 10	Журналістика і соціальні комунікації в англійській, латинській, грузинській Вікіпедіях. ВІКІДИДАКТИКА Опрацюйте вебінар з написання і творення статей до Вікіпедії. Підготуйте статтю, якої нема в Грузинській Вікіпедії. Завантажте цю статтю в Грузвікі.
Заняття 11	Завдання для моделювання ситуації з практики медіаосвіти. Ознайомтесь з періодичними виданнями журналістського спрямування. Представте на занятті одне з них. Скажіть, чи виконує воно освітню функцію. Відповідь аргументуйте. Медіадидактика та її складники (на прикладі «нових» і «новітніх» медіа - інтернет-дидактика, сайтодидактика, блогодидактика, вікідидактика, вебінародидактика, мультимедіадидактика та ін.). Розглядаємо і представляємо фахові інтернет-джерела.
Заняття 12	БЛОГОДИДАКТИКА. Сайти і блоги журналістського спрямування в соціальній мережі та їхня медіаосвітня функція. Сайто- і блогодидактика. Підготуйте виступ про блогерів, котрі пишуть на теми медіа, з позицій критичного мислення.
Заняття 13	Професійно орієнтована медіаосвіта майбутнього медіапрацівника, бакалавра, магістра, доктора філософії. Джерела, складники, перспективи. ВЕБІНАРОДИДАКТИКА. Роль вебінарів з фаху у професійному становленні майбутнього фахівця.
Заняття 14	Галузеві бібліотеки та музеї, їхня медіаосвітня діяльність. Бібліотеки та музеї он-лайн. БІБЛЮДИДАКТИКА. Музеї з фаху в інтернет-мережі. МУЗЕЄДИДАКТИКА.

Звняття 16	Конференція як медіаосвітня технологія. Комплексне завдання „Технології журналістського вектору розвитку медіаосвіти: створюю власний медіапроект”. Підсумкове (залікове) заняття. Захист рефератів за тематикою курсу Представте підсумковий реферат з курсу «Професійно-орієнтована медіаосвіта» або медіапродукт, створений вами, з проблематики медіагалузі.
------------	--

Представлений спецкурс зорієнтований на потреби майбутніх працівників сфери соціальних комунікацій (журналістики). Запропонованому спецкурсу притаманна варіативність. При введенні подібного спецкурсу в освітніх установах іншого профілю змінюється тільки наповнення тем. Сайти і блоги теж будуть іншого фахового спрямування. Екскурсії до профільних бібліотек та музеїв студенти відвідуватимуть он-лайн і представлятимуть їх на занятті у коментарі з погляду майбутнього фахівця. Наразі актуальним є створення навчального посібника з дисципліни.

Програмою передбачено лекційні заняття; практичні заняття; в т.ч. - заняття з моделювання медіаосвітніх ситуацій; контрольні роботи; самостійна науково-пошукова робота; підготовка рефератів за проблематикою курсу; захист реферату або медіапроекту за проблематикою курсу; залік. Коло завдань курсу характеризується як методолого-практичне.

На лекційних заняттях послідовно вирішуються завдання набуття знань у галузі медіаосвіти, її історії, теорій, технологій, інформаційної культури і навичок застосування цих знань на практиці. Проведення практичних занять спрямоване на закріплення знань, набутих під час лекційного курсу, й орієнтує студентів на подальшу самостійну роботу за тематикою курсу, на використання фахово-орієнтованих джерел упродовж життя.

Висновок. Впровадження медіаосвіти до фахової підготовки є актуальним завданням педагогіки вищої школи на шляху побудови єдиного європейського освітнього простору. В цьому плані на часі створення спецкурсів з медіаосвіти для окремих спеціальностей.